

RIKSDAGENS SVAR 213/2000 rd

Regeringens proposition om godkännande av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen och med förslag till lagar om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i denna stadga och om ändring av strafflagen

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition om godkännande av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen och med förslag till lagar om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i denna stadga och om ändring av strafflagen (RP 161/2000 rd).

Beredning i utskott

Utrikesutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (UtUB 13/2000 rd).

Beslut

Riksdagen har

godkänt stadgan för Internationella brottmålsdomstolen, som upprättades i Rom den 17 juli 1998, och eftersom stadgan gäller grundlagen, har den godkänts genom ett beslut som omfattats av minst två tredjedelar av de avgivna rösterna, samt

godkänt att Finland lämnar en förklaring i enlighet med artikel 103.1 i stadgan, som innebär att Finland förklarar sig villigt att ta emot till fängelsestraff dömda personer för att avtjäna straffet i Finland på de villkor som anges i artikel 103.1 b i stadgan.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen och om tillämpning av stadgan

I enlighet med riksdagens beslut, tillkommet på det sätt som 95 § 2 mom. grundlagen anger, föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den i Rom den 17 juli 1998 ingång-

na Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Justitieministeriet tar emot framställningar från Internationella brottmålsdomstolen om behandling av brottmål inom Internationella brottmålsdomstolens jurisdiktion, inbegripet begäran om utlämning för brott och om verkställighet av Internationella brottmålsdomstolens domar och beslut. Justitieministeriet skall antingen självt eller genom behöriga myndigheter verkställa framställningarna.

Svar till Internationella brottmålsdomstolen förmedlas av justitieministeriet också då justitieministeriet inte självt har haft hand om verkställigheten, om inte något annat följer av framställningen.

Vad som bestäms i 1 och 2 mom. hindrar inte Internationella brottmålsdomstolen att hålla kontakt direkt med behöriga myndigheter i Finland eller på diplomatisk väg eller genom Internationella kriminalpolisorganisationen eller någon annan behörig regional organisation.

3 §

En person som vistas i Finland skall på Internationella brottmålsdomstolens framställning utlämnas till Internationella brottmålsdomstolen enligt domstolens framställning.

Förfarandet vid utlämning följer i övrigt i tillämpliga delar lagen om utlämning för brott (456/1970).

4 §

Behöriga finska myndigheter är skyldiga att lämna Internationella brottmålsdomstolen den begärda rättsliga hjälpen för behandling av brottmål som omfattas av domstolens behörighet.

Rättslig hjälp skall lämnas med iakttagande i tillämpliga delar av förfarandet enligt lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden (4/1994), om inte något annat följer av begäran. När rättslig hjälp lämnas kan tvångsmedel användas enligt tvångsmedelslagen (450/1987).

5 §

Ett vittne som i Finland har kallats för att höras av Internationella brottmålsdomstolen är skyldig att iaktta kallelsen.

Myndigheterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att göra det lättare för ett vittne att iaktta kallelsen.

6 §

Ett vittne som från Finland har kallats för att höras av Internationella brottmålsdomstolen skall på begäran erhålla förskott med iakttagande i tillämpliga delar av vad lagen om bestridande av bevisningskostnader med statens medel (666/1972) bestämmer om förskott.

Begäran om förskott skall tillställas den tingsrätt som har haft hand om delgivningen till vittnet. Justitieministeriet fattar beslut om förskott på tingsrättens framställning.

Ett utbetalt förskott kan återkrävas av ett vittne endast om han eller hon uteblir från rättegången eller annars underlåter att uppfylla den skyldighet som ligger till grund för kallelsen. Den tingsrätt som avses i 2 mom. beslutar på framställning av justitieministeriet om återkrav.

7 §

Ett frihetsstraff som har utdömts av Internationella brottmålsdomstolen skall på begäran av domstolen verkställas i Finland enligt lagen om internationellt samarbete vid verkställighet av vissa straffrättsliga påföljder (21/1987). Vid verkställigheten av påföljden tillämpas inte vad som i lagens 3 § bestäms om förutsättningarna för verkställighet.

Påföljden skall verkställas genom att nödvändiga förordnanden om verkställigheten utfärdas enligt 7 § i den lag som nämns i 1 mom.

8 §

Internationella brottmålsdomstolens beslut om förverkande och återställande av egendom och ekonomisk vinning av brott skall i Finland verkställas med iakttagande i tillämpliga delar av lagen om internationellt samarbete vid verkställighet av vissa straffrättsliga påföljder. Vid verkställigheten av påföljden tillämpas inte vad

som i lagens 3 § bestäms om förutsättningarna för verkställighet.

Egendom och vinning av brottet skall på förordnande av justitieministeriet återställas enligt domstolens begäran.

9 §

Böter och skadestånd som har utdömts av Internationella brottmålsdomstolen verkställs i Finland enligt domstolens begäran.

10 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av republikens president.

11 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Lag

om ändring av strafflagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 1 kap. 11 § 2 mom. och 40 kap. 9 § 3 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 1 kap. 11 § 2 mom. i lag 563/1998 och 40 kap. 9 § 3 mom. i lag 815/1998, samt

fogas till 15 kap. en ny 12 a §, till 16 kap. en ny 19 a § samt till 16 kap. 20 §, sådan den lyder i sistnämnda lag, ett nytt 4 mom. som följer:

1 kap.

Om tillämpningsområdet för finsk straffrätt

11 §

Kravet på dubbel straffbarhet

Även om lagen på gärningsorten inte föreskriver något straff för gärningen, tillämpas finsk lag på gärningen, om den har begåtts av en finsk medborgare eller en i 6 § 3 mom. 1 punkten avsedd person och straff för gärningen föreskrivs

1) med stöd av 15 kap. 12 a § i 1—9 § i nämnda kapitel,

2) med stöd av 16 kap. 19 a § i 1—3, 13 eller 14 § i nämnda kapitel,

3) i 17 kap. 18 eller 19 §,

4) i 20 kap. 6—8 §,

5) i 20 kap. 9 §, om gärningen riktar sig mot en person som är under aderton år, eller

6) i 40 kap. 1—4 §, om brottet begåtts av en anställd hos Internationella brottmålsdomstolen.

15 kap.

Om brott mot rättskipning

12 a §

Brott mot Internationella brottmålsdomstolens rättskipning

Vid tillämpningen av bestämmelserna om osann utsaga, falsk angivelse, bevisförvanskning samt övergrepp i rättssak avses med domstol också Internationella brottmålsdomstolen och med förundersökning i brottmål också för-

undersökning som avses i Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen.

16 kap.

Om brott mot myndigheter

19 a §

Brott mot Internationella brottmålsdomstolen

I 1—3, 13 och 14 § i detta kapitel avses med tjänsteman också en anställd hos Internationella brottmålsdomstolen.

20 §

Definitioner

Med *en anställd hos Internationella brottmålsdomstolen* avses en person som tjänstgör vid Internationella brottmålsdomstolen som domare, åklagare, registrator eller tjänsteman vid

Helsingfors den 18 december 2000

åklagarens kansli eller vid domstolens registratorkontor.

40 kap.

Om tjänstebrott och brott som begås av offentligt anställda arbetstagare

9 §

Tillämpningsstadgande

Bestämmelserna i 1—4 § i detta kapitel tillämpas också när gärningsmannen är en i 16 kap. 20 § avsedd anställd hos Europeiska gemenskaperna, tjänsteman i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller anställd hos Internationella brottmålsdomstolen.

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.